

Oluf Thomsen, V. Rubow, A. Lendorff Klager over, at tre Embedslæger have gjort sig skyldige i Misbrug af Morfin og Alkohol, og det Læger, som ere visiterende Kønslæger og Karantænelæger. Det er alvorlige Anklager, og naar de fremkomme fra Lægernes egen Side, bør de dog virkelig være Anledning til en Undersøgelse, saa man faar at vide, om disse Anklager ere berettigede.

Disse af mig nævnte Klagere gøre nu Krav paa, at der bliver gjort Ansvar gældende mod Stadslæge Hoff og mod de af ham opretholdte morfinistiske og alkoholistiske Læger. De gøre gældende, at Dr. Hoff har ansat Morfinister som Embedslæger, uagtet han forud var advaret om, at de vare Morfinister. Naar Stadslæge Hoff har villet gøre gældende, at en af disse Læger var kureret for sin Morfinisme — Beskyldningen for Alkoholisme gendriver Hoff ikke —, saa hævdes det i Klagen, at hvis den paagældende Læge, som der beskyldes for at være Morfinist, ikke er det i Øjeblikket, hvis han ikke mere er forfalden til Morfin, saa maa det — og det fremhæver jeg — efter de Erklæringer, som ere fremkomne, være klart, at hans tidligere Misbrug har efterladt varige Følger, der gøre ham uskikket til at beklæde sin ansvarsfulde Stilling, og en høj lægelig Autoritet her i Landet har udtalt, at denne Læge har forset sig i den Grad i sin Embedsvirksomhed, at det ikke alene kan skyldes Uduelighed, men tillige maa skyldes Sløvsind og aandelig Defekt, som er fremkaldt ved Misbrug af Morfin og Alkohol. — Jeg skal endvidere nævne to Momenter, som have været omtalte i „Nationaltidende“. Den ene af disse visiterende Kønslæger beskyldes for, at han aldeles ikke har kunnet se, at en Matros led af et flagrant Tilfælde af Syfilis, uagtet han havde haft ham til Undersøgelser i Maaneder. Nu erklæres det forleden i „Nationaltidende“ af den anklagede Læge, at det er, fordi Matrosen har løjet. Ja, men saa maa det jo undersøges. Sagen kan dog ikke slattes og Hoff ansættes, saa længe Erklæring staar mod Erklæring. Det fremhæves, og det stod ogsaa omtalt forleden i „Nationaltidende“, at den paagældende Læge har været i den Grad ude af Stand til at foretage de Visitationer, som embedsmæssigt paahvile ham, at han har givet en Kvinde Attest for, at hun var rask, og at hun som Følge deraf har fortsat den Virksomhed, som hun nu levede af, og derved udbredt venerisk Smitte, og da hun kommer for Retten, maa hun frikendes af Domstolen, fordi hun kan dokumentere med en Attest

fra en Embedslæge, at hun kunde drive sin Praksis i god Tro, fordi Embedslægen havde givet hende Attest for at være rask. Paa den Maade blive Kønslæger et Skjold, bag hvilket Skøger kunne udbrede venerisk Smitte, i Stedet for at de skulde være et Bolværk mod, at denne Smitte bliver udbredt i Befolkningen. — Om den tredje af disse Læger oplyses det, at han, medens han var foreløbig ansat, blev saa forfalden til Morfin, at han maatte fjernes i længere Tid, og Stadslæge Hoff erklærede, at naar den endelige Ordning blev truffen, skulde han være den første, der faldt. Ikke desmindre har Hr. Hoff endelig ansat ham. Dette bør og maa dog virkelig undersøges, og undersøges paa en Maade, som er betryggende for Befolkningen. Men denne Undersøgelse har ikke fundet Sted, og den kan ikke finde Sted udenom Sundhedsstyrelsen.

Den omtalte Klage afsendtes den 4. December 1911 og kom vel sagtens til Sundhedsstyrelsen den 5. Derfra sendes den videre den 7. December til Justitsministeren med — det fremhæver jeg — en Udtalelse om, at Anklagerne ere alvorlige, og at Sundhedsstyrelsen anser en Undersøgelse mod Stadslæge Hoff for nødvendig. Hvad gjorde saa den højtærede Justitsminister? Han fremskyndede en Udtalelse fra Stadslæge Hoff — som er den anklagede Part — bilagt med nogle Attester, hvis lægelige Betydning hverken den højtærede Justitsminister eller jeg kan bedømme, men som ere stærkt i Modstrid med de Lægeattester, som ledsage Anklagen, og som jeg desværre ikke har Lov til at oplæse. Etatsraad Hoff gjorde sig meget hurtig færdig; der blev stillet et ret prokuratormæssigt Indlæg op, det er dateret Dagen efter, den 8. December, saa det er gjort i en Fart, og det ender med en Indstilling fra Stadslæge Hoff om, at der ikke skal foretages noget. Det er højst besynderligt at se den anklagede Part slutte Sagen med en Indstilling. Man skulde tro, han havde forvekslet sig selv med Justitsministeren. Men altsaa. Dokumentet er dateret den 8. December og bilagt med nogle Attester for, at de anklagede Læger i Øjeblikket ikke misbruge Morfin, hvilket vistnok ikke betyder noget. Overfor dette maatte der derfor forlanges et lægekyndigt Skøn af Sundhedsstyrelsen. Men hvad gør derimod den højtærede Justitsminister? Han laver noget, som er fuldkommen Bluff, slet ikke egnet til andet end til at give Folk en ubegrundet Opfattelse af hele Forholdet. Han henvender sig den 11. De-